

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XVII. Beatificatio Beati Alexandri Saulii, ex Clericis Regularibus Sancti Pauli
Barnabitis nuncupatis, primum Aleriæ deinde Papiæ Episcopi. 23. Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

ANNO

1741.

Episcoporum zelus adversus hoc malum, Divini iudicii interminatione, excitatur.

Præsentium transumptis fidem haberi præcipitur.

Dat. die 11. April. 1741.

XVII.

Beatificatio Beati Alexandri Saulii, ex Clericis Regularibus S. Pauli Barnabitis nuncupatis, primum Aleria, deinde Papiæ Episcopi.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Glorificatio B. Viri ad laudem Dei, & Fidelium utilitatem cessura dicitur, cum mentione perturbationum Regni Corsicæ.

BENIGNITATEM Dei nostri, & divitias bonitatis ejus in Servi Dei Alexandri Saulii, primum Aleria, deinde Papiæ Antistitis virtutibus, ac meritis, extollere, & prædicare, non religionis modò debitum esse ducimus officium, sed nihil etiam intelligimus in hac temporum conditione esse opportunius, quam, ut universis Christianis Fidelibus, & animarum maximè Pastoribus, uberiora suppetant ad imitationem exempla, atque in ejusdem patrocinio, factisque admirandis, præsidia ad pacem, tranquillitatem, & salutem, tam inter Christianos omnes, quam inter eos potissimum populos procurandam, quos ab illo per viginti, & amplius annos, non tamquam solius Aleria Episcopo, sed totius Corsicæ Apostolo, olim salutaribus monitis, ac legibus instructos, & moribus correctis, extinctis odiis, conciliatis animis, reformatisque Clericis, viam mandatorum Dei currere edoctos, ipsa rerum humanarum divinarumque perturbatio jamdudum inibi exorta, à tradita sanctissima disciplina alienos tenet. Eapropter inter præcipuas partes Apostolici muneris, quod altissimo Divinae Sapientia consilio infirmitati Nostræ impositum est, illam ministerio Nostrò ritè sanctèque obeundo magis congruentem reputamus, ut, ad cœlestem Nobis promerendam opem, studeamus, quantum Nobis ex alto conceditur, ad Omnipotentis Dei gloriam, Catholica Ecclesiæ decus, bonumque Christiani populi exemplum, promovere cultum, & venerationem ejusdem Servi Dei, qui, pueritia curriculo summa cum pieratis, & doctrinarum laude confecto, severioris discipline institutum in Congregatione Clericorum Regularium S. Pauli, Barnabitarum nuncupata, amplexus, omnium religiosarum virtutum splendore longè lateque præfulsit, & ad Pastorales Ovium sibi commendatarum curas evocatus, ità se gessit, ut optimi Pastoris officio perfunctum, à Pastorum Principe Jesu Christo aeterna mercede donatum fuisse non dubitemus.

§. 1. Cum itaque, maturè, diligenterque

discussis, atque perpenfis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Processibus de Apostolica Sedis licentia confectis super vitæ sanctitate, & virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus idem Servus Dei Alexander Saulius multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem, & ad manifestandam hominibus ipsius Sanctitatem, à Deo patrata fuisse asserbantur, eadem Congregatio coram Nobis constituta, auctis etiam Consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit, posse, quodcumque Nobis videretur, prædictum Servum Dei Beatum declarari, cum consuetis Indultis.

§. 2. Hinc est, quod Nos, piis atque enixis quamplurium Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum Magistratum, Procerum, & Populorum Italiae præsertim, ac totius insuper antedictæ Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli, supplicationibus (quas olim etiam humiliter datas fel. rec. Prædecessoribus Nostris Innocentio PP. X., cl. mem. Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus, Clementi PP. X., bo. me. Emmanuel Sabaudia Dux, & Innocentio PP. XI., Cosmus itidem bo. me. Etruria sibi subjecit Magnus Dux, piarum suarum precum accessione roboraverant, & fel. pariter rec. Clementi PP. XII. itidem Prædecessori Nostrò, Charissima in Christo filia Nostra Maria Amalia utriusque Sicilia & Hierusalem Regina Illustris, ac Nobis ipsis nuper Dilecti filii Nobiles Viri Dux, & Respublica Januensis renovarunt) Nobis super hoc humiliter porrectis benignè inclinati, de supradictæ Congregationis consilio, & assensu, auctoritate Apostolica, tenore præsentium indulgemus, ut idem Dei Servus Alexander Saulius in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processibus circumferendæ) exponantur, Imagines quoque Radiis, seu Splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die xxij. mensis Aprilis recitetur Officium, & Missa de communi Confessoris Pontificis, cum Oratione a Nobis approbata, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus dumtaxat in universa Congregatione eorundem Clericorum Regularium S. Pauli Barnabitarum, in Civitate Mediolanensi, ubi natus, & Regularem emisit professionem, in Diocesis, tam Aleriensis, quam Ticinensi, quibus Episcopus præfuit, & in Civitate Januensi, undè originem duxit, & ubi adhuc ejus Nobilis Gens, & Familia perstat, ab omnibus utriusque sexus Christianis Fidelibus, tam Secularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, & quantum ad Missas attinet, etiam ab omnibus Sacerdotibus ad Ecclesias, in quibus festum peragetur, confluentibus.

§. 3. Præterea primo dumtaxat anno, à datis hæc literis, & quoad Indias, à die, quo eadem literæ illuc pervenerint, inchoando, in Ecclesiis Congregationis, Civitatum, & Diocesium antedictarum solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei, cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori, die ab Ordinariis respectivè constituta, postquam in Basilica nostra S. Petri in Vaticano de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia ipsa die xxij. currentis Mensis Aprilis, pariter celebrandi facimus potestatem.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac decretis de non cultu editis, caterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu Secretarii dictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congrega-

ANNO

1741.

Et supplicationes a Præsulibus, & Principibus porrectæ.

Beati nomē, Corporis Veneratione, Imaginum ornatus, Officii, & Missarum recitatio conceduntur.

Necnon celebratio solemnium Beatificationis in Urbe, & alibi.

Cum derogationibus opportunis.

Fides transumptis haberi jubetur.

ANNO
1741.

Dat. die 23.
April. 1741.

tionis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsi presentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel offensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxiii. Aprilis MDCCXLI. Pontificatus Nostri Anno I.

D. Cardinalis Passioneus.

XVIII.

Approbantur Decreta a Congregatione Cæremoniali particulari edita pro Archiepiscopis, sive Episcopis, & Præsidibus, Gubernatoribus, ac Vice-Legatis per Ditionem Ecclesiasticam constitutis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Honores ab Antistibus, & Præsulibus invicem deferendi, a Romanis Pontificibus præscripti.

Quod Apostolus universis Christianis consulebat, ut inter cætera Officia sibi pariter exhibenda, honore etiam sese invicem prævenirent, & honorem tamquam debitum, cui deferendus esset honor, redderent; id maxime ab Antistibus, & Præsulibus vicissim inter sese, in mutua tam civilium, quam sacrorum Officiorum exhibitione, præstandum esse intelligentes Romani Pontifices Prædecessores Nostri, per Cæremoniale Episcoporum, juxta uniuscujusque Ordinis, gradus, & dignitatis conditionem, Leges, & Statuta, quibus integerrimè servatis, & unicuique ratio haberetur, & nemini inferretur præjudicium, sapientissimè præscripserunt.

Abusus ea in re oborti.

§. 1. Quoniam autem quosdam abusus in honoribus sibi invicem deferendis inter Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos ex una, & inter Dilectos Filios Provinciarum Status nostri Ecclesiastici Præsides, Gubernatores, Prælatos, & Apostolicos Vice-Legatos ex altera parte, quocumque pacto, ac tempore etiam immemorabili irrepsisse jamdudum, etiam dum in minoribus essemus, noveramus, ut eosdem penitus adimeremus, ne ullus umquam in posterum querelis, ac dissidiis inter utrosque forsitan oborientibus pateat aditus, nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus, qui Congregationibus Sacrorum Rituum, & Cæremoniarum præpositi sunt, negotium dedimus, ut Leges, & Instituta Cæremonialia pro corrigendis, & auferendis iisdem abusibus opportuna, & salutaria conderent.

Quos Pontifex tollere intendit.

§. 2. Hujusmodi verò Leges, & Instituta Cæremonialia ab iisdem Cardinalibus præscripta, & a Nobis inspecta cum probassemus, quò firmitus subsistant, & serventur exactius, tenore præsentium, Apostolica auctoritate approbamus, & confirmamus, atque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, perpetuò observanda esse statuimus, præcipimus, & mandamus.

Decreta a Congregatione particulari super coedita, approbantur, & confirmantur.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: Non obstantibus quibuscumque in contrarium præmissorum quomodolibet facientibus.

Clausulæ salutare.

Decretum irritans.

Derogatio contrariis.

Exemplorum fides.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici

subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsi presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel offensa.

ANNO
1741.

Dat. die 15.
Maii 1741.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die xv. Maji MDCCXLI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Cardinalis Passioneus.

Leges, & Instituta Cæremonialia edita pro Provinciarum Præsidibus, Gubernatoribus, Prælati, & Apostolicis Vice-Legatis.

DECRETUM.

CUM Sanctissimus Dominus Noster BENEDICTUS Papa XIV. ex Cardinalibus, qui Congregationibus Sacrorum Rituum, & Cæremoniali præpositi sunt, quatuor selegisset, Eminentissimos nempe Rufum Sacri Collegii Decanum, Lercarium, Accorambonum, & de Gentilibus, ut ab eisdem uniforme statureretur Cæremoniale a Provinciarum Præsidibus, Gubernatoribus Prælati, & Vice-Legatis, in suis respectivè Provinciis, vel Civitatibus, Sanctitate Sua prius approbante, posthac perpetuò, & inconcusè observandum; Ipsi Eminentissimi Patres pluribus idcirco præbabit sessionibus, hæc, que sequuntur, mihi peculiaris hujus Congregationis Secretario, Sanctitati Sua referenda demandarunt.

Factaque per me de infra scriptis omnibus Sanctitati Sua relatione, Sanctissimus non tantum ea approbavit, verum etiam pro omnimoda illorum observantia publicari mandavit. Hac die 18. Aprilis 1741.

T. Card. Rufus Episcopus Ostien.
& Veliternus.

Loco ✕ Sigilli.

Ignatius Reali Secretarius.

CAPUT PRIMUM.

Quomodo se gerere debeat Præses, aut Gubernator, seu Vice-Legatus in primo accessu ad suam Provinciam, vel Civitatem: & quid, dum in ea permanebit, erga illarum Antistites.

STATIM ac Præses, vel Gubernator Prælati venerit in Provinciam, vel Civitatem temporali suæ jurisdictioni demandatam, dignorem de sua familia mittet ad Archiepiscopum, sive Episcopum inibi residentem, adventum suum patefaciendo, simulque significando se curaturum quamprimum, ut eum sollemniori, quàm poterit formâ, publicè visitatum adeat.

Officio perhumaniter accepto, non immorabitur Antistes hanc Præsidis, seu Gubernatoris publicam visitationem prævenire, invivens illum privatim amicèque sub noctem, brevioribus indutus vestibus nigri coloris; ac inter eundem, ut quælibet Nuncii forma devictetur, sciscitari dumtaxat curabit, an Domi existat: quo comperto, ascendet ad illum, qui eodem prorsus habitu erit indutus. In discessu respuet omninò Familiarium, atque luminum comitatum, ut privatæ visitationis assumptam methodum non excedat.

Præses autem, vel Gubernator pari sub forma Archiepiscopum, seu Episcopum continuò revisitabit, quamvis paucos post dies de hoc eodem visitationis actu sit ei publicè & sollemniter satisfacturus.

Imminente itaque publicæ visitationis die, Præses, aut Gubernator illam Archiepiscopo, sive Episcopo, mane pro Vespere, & Vespere pro subsequenti mane renuntiabit; & dum ad Episcopale Palatium se transferet, in limine Portæ Familiæ, in summitate verò Scalarum Antistitem ipsum, qui aliquos etiam gradus descendet, obviam habebit. Sicque comiter exceptus ad dexteram ipsius Antistitis in audientia aulam introducetur. Hinc, postquam ambo in æqualibus sedibus

è regione